

Kjøbenhavn forurettes. Det gaar jo saaledes med disse Skatter, der skulle træde i Stedet for de gamle Hartkornsskatter og Bygningsafgiften, at der paalignes Formue- og Indkomstskat under Hensyn til den paa-gældendes Formue og Indtægt, og Ejendomsskylden under Hensyn til Værdien af den Ejendom, vedkommende sidder inde med. Det er jo klart, at, hvor de store Formuer ere, derfra maa ogsaa den store Formueskat udredes, og den Skatteyder, som har de store Indkomster, maa naturligvis ogsaa i tilsvarende Grad svare en betydelig Indkomstskat; det kan ikke være andet. Jeg synes, at Kjøbenhavns Skatteborgere maa være glade ved, at de ere saaledes stillede, at de kunne udrede den store Formueskat og den store Indkomstskat, thi det er jo netop Vidnesbyrd om, at de nyde det Gode, at sidde inde med den store Formue og aarlig oppebære de store Indkomster fremfor andre Borgere i dette Land. Jeg finder, at det er ganske naturligt, at det er saa. Jeg skal ikke brede mig længere over disse Spørgsmaal, men slutte med at give disse fire Forslag, denne Skattereform, min bedste anbefaling, og jeg vil tilføje, at efter *min* Opfattelse er denne Skattereform en Ære for den Regering, som har fremlagt Forslagene, og hvis Stempel de bære, og det forekommer mig ogsaa, at det vil være os Venstremænd, som ere Medlemmer af Rigsdagen, en Ære at være med til i alt væsentligt at gennemføre disse Forslag i den Skikkelse, hvori de foreligge fra Regeringens Haand.

R. Hansen: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet ved disse Forslags Behandling. Vi have jo haft Skattelovforslagene til Behandling her i Folketinget i flere Aar, og jeg antog derfor, at Forhandlingerne i Aar ikke vilde være blevne af lang Varighed. Det har imidlertid vist sig, at Forhandlingerne i Aar have formet sig til en Generaldebat, og jeg har derfor ment, at det var rigtigt at fremkomme med de Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre. Jeg tror, man kan sige, at vi her i Danmark som Helhed saa nogenlunde have fulgt med i den store Kulturudvikling, som vor Tid har ført med sig. Men vi have

dog ganske sikkert ikke fulgt med paa alle Omraader, og navnlig er der et Omraade, hvor vi ikke have fulgt med i Tidens Ud- vikling, og det er med Hensyn til vor Beskatning. Paa Beskatningsomraadet have vi staaet fuldstændig stille, *der* staa vi endnu paa det gamle. Det direkte Beskatningssystem, som vi have her i Landet, er ikke alene i høj Grad forældet, men det har vist sig, at det Aar for Aar er blevet i større og større Grad mere uret- færdigt. Venstrepartiet her i Danmark har ogsaa i mange Aar været klart over det uretfærdige og forældede Princip, som hid- til har dannet Grundlaget for vor direkte Beskatning, og Venstre har derfor stadig krævet en Skattereform, hvorved man helt eller delvis kunde komme bort fra de nu- værende Hartkornsskatter saaledes, at Skatten i væsentlig Grad kunde komme til at hvile paa Skatteevnen. Det har Ven- stre krævet i mange Aar. Men, som vi vide, dette Krav fra Venstre har jo hidtil i det mindste i mange Aar mødt haard- nakket Modstand, ikke alene hos de Rege- ringe, vi havde, men ogsaa oppe i det andet Ting. Dette Krav er vokset saa- ledes frem ude i Befolkningen, navnlig ude i den store Landbefolkning, at det i Virke- ligheden blev et almindeligt Folkekrav, et Folkekrav saa stort, at denne Sag ikke længere kunde standses eller holdes nede. Endelig blev Spørgsmaalet, som vi vide, taget op af Regeringen. Det var den Reedtz-Thottske Regering, som først fore- lagde Skattelovforslagene her i Folketinget. Nu skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af de saakaldte Reedtz-Thottske Skattelov- forslag og navnlig ikke komme ind paa en Omtale af, hvorledes disse Forslags Gang og Skæbne have været her paa Rigsdagen, det er jo noget, vi alle sammen kende saa godt. Jeg skal kun bemærke, at disse saa- kaldte Reedtz-Thottske Skattelovforslags Værdi og Betydning efter min Mening var lille og ringe i Forhold til de Skattelov- forslag, som nu foreligge. Der er derfor efter min Mening ikke noget tabt ved, at vi have maattet vente i disse Aar. Jeg er tværtimod overbevist om, at det nu vil lykkes at faa en ganske anderledes tids- svarende, fyldig og god Reform. De saa- kaldte Reedtz-Thottske Skattelove endte,